

Nr 43.

Av herr **Ericsson** i Sörsjön **m. fl.**, *angående ändring i gällande bestämmelser om användningen av uttagna avgifter för fällda älgar.*

Genom beslut vid 1931 års riksdag inrättades den s. k. älgskadefonden, vilken förvaltas av statskontoret. Ifrågavarande fond består av avgifter, som enligt gällande bestämmelser måste erläggas för varje inom landet under lovlig jakttid fälld älg, dels sådana som nerlagts under den allmänna jakttiden för vilka utgår en avgift av 15 kronor, samt dels sådana som fällts under jakttid då särskilt tillstånd erhållits, med en avgift för dessa senare av 25 kronor. Från älgskadefonden skall efter prövning i varje särskilt fall utbetalas ersättning för av älg förorsakade skador, vilka huvudsakligen förekomma å växande gröda inom mera i söder belägna delar av vårt land.

Inom många län och därvid särskilt de mer i norr belägna hyser man ett starkt och man torde även våga säga berättigat missnöje med uttagandet av dessa avgifter för fällda älgar och inlevererande av samma till en för hela landet gemensam fond på sätt som nu sker. Missnöjet grundar sig främst därpå, att man det ena året efter det andra måste erlägga de avgifter varom här är fråga, utan att äga möjlighet få något nämnvärt tillbaka. För somliga län innebära avgifterna för fällda älgar en form av beskattning till förmån för andra län, vilket förefaller onödigt med tanke på att det med någon god vilja mycket väl är möjligt ordna på annat och lämpligare sätt. Om det vore fråga om en sorts skatteutjämning så vore därom intet att säga, men så är ju icke avsikten och skulle så vara fallet, är den ju skäligen misslyckad.

Enligt undertecknades förmenande är ett system med inrättande av länsfonder att föredraga. I likhet med vad nu är fallet, böra avgifterna för fällda älgar inbetalas till länsstyrelsen i det län där de blivit fällda och böra avgifterna disponeras av varje län för sig, varvid det synes vara både lämpligt och förståndigt att medlen få användas dels till reglering av älgskada och dels till främjande av jaktvård.

Den ändring i gällande bestämmelser angående älgskadefonden, som undertecknade föreslå, synes även vara motiverad med hänsyn till de olikartade behov och förhållanden på det område varom här är fråga, som förefinnas i skilda delar av landet. Inom de län där älgskadorna kunna vara betydliga och sålunda behovet av ersättning trängande, varemot bidrag till främjande av jaktvård kanske är mindre nödvändigt, synes det vara riktigt om avgifterna för fällda älgar i första hand användas till reglering av älgskada, medan däremot i län där förhållandena äro sådana, att medlen ej

behöva i vidare omfattning tagas i anspråk för av älg vållad skada, beroende därav att skadegörelse icke i någon vidare utsträckning förekommer, medan å andra sidan stort behov av medel till främjande av jaktvård föreligger, böra samma kunna disponeras även i sådant syfte. Angeläget synes emellertid vara, att man inom varje län äger möjlighet använda de influtna avgifterna på sådant sätt, att de komma till största möjliga nytta.

Motion framfördes vid fjolårets riksdag med yrkande om ändring i nu gällande förordning om älgskadefonden, i huvudsaklig överensstämmelse med den motion som nu framlägges. Samtliga utom 4 av jordbruksutskottets ledamöter tillstyrkte i stort sett den föreslagna ändringen, ehuru sedermera vid behandlingen i kamrarna utskottets hemställan med knapp majoritet avslogs. Från motståndarna till ändringsförslaget framhölls bland annat, att om förslaget bifölls, så skulle det komma att uppstå svårigheter i vissa län med avseende å möjligheten att kunna ersätta all älgskada, enär den förekommer i sådan omfattning inom somliga län, att medlen ej skulle förslå, om man endast kunde för ifrågavarande ändamål taga i anspråk de inom ens eget län inbetalda avgifterna för fällda älgar.

Ehuru det förefaller mest tilltalande, att varje län var för sig inom ramen av de erlagda avgifterna reglerar älgskada och främjar jaktvården, så önska undertecknade ändå icke motsätta oss att tillräckliga medel på annat sätt ställes till förfogande från riksdagens sida, i syfte att därmed förekomma, att några svårigheter skall behöva uppstå inom sådana län, där avgifterna för fällda älgar icke äro tillräckliga för likvidering av all förorsakad älgskada. I dessa län bör dock inga medel av detta slag användas för jaktvård förrän det kan konstateras att utgifterna för älgskada nedbringats till sådant läge, att inkomsterna på inom länet fällda älgar överstiga utgifterna.

I anslutning härtill föreslå vi i annan av oss väckt motion, att i riksstaten för budgetåret 1934—1935 anvisas ett anslag för reglering av älgskada.

Till ytterligare stöd för de synpunkter som anförts lämnas härnedan uppgifter för åren 1931—1932 rörande inbetalningar till älgskadefonden samt utbetalning från samma för älgskada under dessa år:

1931	Inbetalt	Utbetalt	1931	Inbetalt	Utbetalt
Norrbottnens	1 980:—	—	Östergötlands ..	10 545:—	8 180: 95
Västerbottnens ..	1 145:—	—	Skaraborgs	2 475:—	554: 75
Västernorrlands .	1 230:—	—	Gotlands	—	—
Jämtlands	5 355:—	—	Älvsborgs	3 475:—	1 420:—
Gävleborgs	2 990:—	—	Göteborgs & Bohus	585:—	—
Kopparbergs . . .	9 080:—	481: 72	Kalmar	4 565:—	1 865: 70
Örebro	12 390:—	7 847: 32	Kronobergs	3 530:—	3 925: 90
Värmlands	12 500:—	2 194: 52	Jönköpings	3 950:—	1 704: 50
Västmanlands ..	8 815:—	267: 60	Hallands	1 825:—	1 180: 60
Uppsala	2 805:—	400: 50	Blekinge	595:—	5 514:—
Stockholms	2 920:—	400:—	Kristianstads ..	1 280:—	578:—
Södermanlands .	9 735:—	725:—	Malmöhus	395:—	125:—
				104 105:—	32 366: 06

1932	Inbetalt	Utbetalt	1932	Inbetalt	Utbetalt
Norrbottnens	3 170:—	449:—	Östergötlands ..	11 585:—	12 134:—
Västerbottnens ..	1 035:—	—	Skaraborgs	2 455:—	1 895:—
Västernorrlands .	1 680:—	—	Gotlands	—	—
Jämtlands	4 905:—	—	Älvsborgs	3 605:—	2 711:—
Gävleborgs	2 860:—	305:—	Göteb:s & Bohus	375:—	—
Kopparbergs	9 145:—	1 044:—	Kalmar	4 850:—	5 839:—
Örebro	10 455:—	12 817:—	Kronobergs	4 255:—	12 722:—
Värmlands	10 740:—	3 338:—	Jönköpings	3 415:—	4 751:—
Västmanlands ..	8 295:—	404:—	Hallands	1 845:—	2 343:—
Uppsala	3 860:—	2 870:—	Blekinge	525:—	2 635:—
Stockholms	3 755:—	925:—	Kristianstads ..	1 320:—	2 234:—
Södermanlands .	8 800:—	5 165:—	Malmöhus	320:—	125:—
				103 240:—	74 706:—

På grund av vad ovan anförts tillåta vi oss vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring i förordningarna av den 18 juli 1931 med vissa bestämmelser angående jakt efter älg, samt allmänna villkor och bestämmelser för bidrag ur älgskadefonden, att uttagna avgifter för fällda älgar sammanföras till fonder för varje län, varvid iakttages att de inom särskilt län inplutna avgifterna helt disponeras av sådant län och att bidrag ur länsfond må utgå till reglering av älgskada samt jaktvårdande åtgärder.

Stockholm den 16 januari 1934.

Evald Ericsson
i Sörsjön.

Nils Olsson
i Rödningsberg.

A. Olsson
i Mora.

